

«Το Κουκλοθέατρο στο Νηπιαγωγείο»

Το 1953, ο Gerard Manier πρότεινε τον εξής ορισμό για την **κούκλα**: « Η κούκλα στην πραγματικότητα είναι η αναπαράσταση ενός ζωντανού όντος, λίγο ως πολύ αληθινή, λίγο ως πολύ ερμηνευμένη ως τέτοια. Ποικίλει σε αναλογίες, είναι λίγο ως πολύ προκαθορισμένη να κάνει τέτοιες κινήσεις και μπορεί να γεννήσει όλα τα είδη των συναισθημάτων, ψυχικών καταστάσεων και στάσεων. Συνοπτικά έχει δραματικές ικανότητες και εμψυχώνεται είτε φανερά είτε κρυφά, με οποιοδήποτε τρόπο έχει εφευρεθεί από τον χειριστή της».

Το **κουκλοθέατρο** αποτελεί παιδαγωγικό εργαλείο στην αισθητική αγωγή και ανάπτυξη του μαθητή της προσχολικής εκπαίδευσης, ενισχύοντας ταυτόχρονα πολλές ακόμη πτυχές της μαθησιακής του πορείας (Καραγιάννη, 2017). Ωστόσο, έρευνες καταδεικνύουν (Χατζοπούλου, 1999) ότι οι νηπιαγωγοί συχνά παραμελούν την αξιοποίηση του κουκλοθέατρου στη μαθησιακή διαδικασία.

Κι όμως, το κουκλοθέατρο προσφέρει στο παιδί ένα παιχνίδι αλλιώτικο, δημιουργικό, μαγευτικό και με πολλές προοπτικές κοινωνικοποίησης και έκφρασης των συναισθημάτων. Η κούκλα (βασικό δομικό συστατικό) φτιαγμένη από ζύμαρι, πηλό, χαρτοπολτό, πλαστελίνη, μπουκάλι, φρούτο, ύφασμα, κάλτσα, χαρτόνι, σφουγγάρι, ξύλινη κουτάλα, κονσερβοκούτι, φιγούρα (μαρότες) από περιοδικό,

ιχνογράφημα κτλ. και από καθετί άλλο που μπορεί να πάρει μορφή με την προσθήκη χαρακτηριστικών αποτελεί σημείο αναφοράς και πόλο έλξης και ενδιαφέροντος. Εάν, μάλιστα, η **κατασκευή μιας κούκλας** οργανωθεί και υλοποιηθεί από τα ίδια τα παιδιά ως μια αφορμή για ομαδική εργασία (π.χ. γιγαντόκουκλα), τότε η σημαντικότητά της επαυξάνεται στα μάτια, στα χέρια και στην ψυχή των παιδιών. Φυσικά, μέσα από τη συλλογική εργασία οι μικροί μαθητές καλλιεργούν την ομαδικότητα, τη συνεργασία, την κοινωνικότητα, τη λεπτή και αδρή κινητικότητα, το συντονισμό, τη γλωσσική καλλιέργεια, τη φαντασία και κυρίως, τη δημιουργικότητά τους. Νιώθουν χαρά, προσωπική ικανοποίηση, αυτοέκφραση και ασφαλώς, διασκεδάζουν.

Μια οργανωμένη ενότητα δράσεων μου αφορά στο κουκλοθέατρο μπορεί να διαχωριστεί εποικοδομητικά, σε *τέσσερις δράσεις*:

- Οι νηπιαγωγοί παίζουν ένα έργο κουκλοθεάτρου. Τα παιδιά παρακολουθούν ως θεατές. Έχει προηγηθεί συζήτηση και κοινή συμφωνία στην ολομέλεια για την εφαρμογή και τήρηση συγκεκριμένων κανόνων κατά τη διάρκειά του. Ελκυστική είναι η παρουσία του ρόλου του «ταξιθέτη» (φροντίζει για την τοποθέτηση των παιδιών - θεατών και την τήρηση των κανόνων παρακολούθησης).
- Με την ολοκλήρωση του κουκλοθεάτρου ακολουθεί συζήτηση για τους ήρωες και το περιεχόμενο του έργου. Εκφράζονται τα διδάγματα, τα συναισθήματα αλλά και απόψεις σχετικά με την έκβαση της ιστορίας ή και προτάσεις για άλλες εκβάσεις.
- Τα παιδιά σε ομάδες παίζουν αυτά τα ίδια το κουκλοθέατρο αυτοσχεδιάζοντας όπου το επιθυμούν έχοντας ως θεατές τα υπόλοιπα παιδιά.
- Ζωγραφική σ' ένα ανοιχτό φύλλο εργασίας του περιεχομένου του έργου και των κουκλοηρώων (βλ. το φύλλο που ακολουθεί).

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

- ✚ Αναστασόπουλος, Χ. (1992). Για μια νέα θεώρηση πάνω στο κουκλοθέατρο. Αθήνα: Ηράκλειτος.
- ✚ Δαράκη, Π. (1992). Κουκλοθέατρο. Αθήνα: Gutenberg.

- ✚ Σέργη, Γ. (2004). 40+1 Έργα για Θέατρο και Κουκλοθέατρο στο Νηπιαγωγείο. Αθήνα: Δίπτυχο.
- ✚ Τσιλιμένη, Τ. (1994). Κουκλοθέατρο II - 62 νέα έργα. Αθήνα: Καστανιώτης.

Φύλλο εργασίας.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: .....

ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ-ΕΚΦΡΑΣΗ: Το θέμα «...» μέσα από το κουκλοθέατρο.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ: Ζωγραφίζω το θέμα του σημερινού κουκλοθέατρου.

ΤΙΤΛΟΣ: .....

